

DR P. JANSEN

IN MEMORIAM DR P. JANSEN

Weer is een van onze oudste vrienden-floristen ons ontvallen. Op Zaterdag 2 April jl. is JANSEN plotseling overleden en enige dagen later hebben wij hem op Westerveld de laatste eer bewezen. Eerst ging WACHTER van ons heen, daarna KLOOS, en nu hij, alle drie ereleden van onze Vereniging.

Veel heeft JANSEN voor de Botanische Vereniging gedaan, als penningmeester sinds 1923, steeds afwisselend met KLOOS, als lid der redactie van het Nederlandsch Kruidkundig Archief en van het Recueil, ook sinds 1923, en als voorzitter van de Zuiderzeecommissie, sedert de oprichting daarvan in 1927.

En juist dit jaar, op de Paasvergadering van de Commissie voor het Floristisch Onderzoek van Nederland, hoopten wij hem te kunnen huldigen, want hij zou dan 40 jaar lid van deze commissie zijn geweest en bijna even lang haar secretaris. Ik meen te mogen aannemen, dat JANSEN in die 40 jaar vrijwel geen vergadering heeft overgeslagen, en wat nog meer zegt, altijd had hij wat te demonstreren en mede te delen over de groep, die hem zo ter harte ging, de *Gramineae*.

PIETER JANSEN werd geboren te Rotterdam op 25 Januari 1882. Na de H.B.S. en de hoogste klasse van de Vormschool in zijn geboortestad te hebben doorlopen volgde zijn benoeming tot onderwijzer bij het Openbaar Onderwijs in 1900. Achtereenvolgens behaalde hij de acte Wiskunde L.O., de hoofdacte en de acten Frans, Duits en Engels L.O.; in 1905 werd hij benoemd bij het M.U.L.O. te Rotterdam. Na nog geslaagd te zijn voor de acten K 1 en K 5, middelbaar en hogere wiskunde, volgde zijn aanstelling tot tijdelijk leraar aan de H.B.S. met 5-jarige cursus en aan het Gymnasium en die tot leraar aan de Academie voor Beeldende Kunsten en Technische Wetenschappen, alle te Rotterdam. Na in 1912 de acte K 12, middelbaar boekhouden, behaald te hebben, werd hij in datzelfde jaar benoemd tot leraar in de wiskunde aan de Gemeentelijke Kweekschool te Amsterdam, van welke school hij van 1936 tot aan zijn pensionering directeur was.

Naast zijn omvangrijke onderwijstaak, zijn werk op het gebied van de wiskunde — hij was van de oprichting in 1913 af vast medewerker aan het Nieuw Tijdschrift voor Wiskunde en publiceerde daarin opstellen en vraagstukken, — zijn liefde voor de muziek — hij speelde uitstekend viool, — besteedde JANSEN zeer veel tijd aan botanisch werk. Een grote hoeveelheid publicaties en een omvangrijk herbarium getuigen daarvan. Het merendeel dezer publicaties draagt niet alleen de naam van hemzelf als schrijver, doch ook die van zijn boezemvriend Dr W. H. WACHTER te Rotterdam. En ook het „herbarium

Jansen en Wachter" werd door hen beiden samengesteld.

Hield WACHTER zich met zeer uiteenlopende groepen en tenslotte in hoofdzaak met de Mossen bezig, JANSEN voelde zich al spoedig aangetrokken tot de *Gramineae*, en het is in deze familie, dat hij veel en belangrijk werk heeft verricht. Voor zover dit werk betrekking heeft op de Nederlandse flora zijn de resultaten grotendeels te vinden in de lange serie Floristische Aanteekeningen, die hij samen met WACHTER publiceerde in het Nederlandsch Kruidkundig Archief en in de beide series Grassen langs de Zuiderzeekust en Grassen om het IJsselmeer in hetzelfde tijdschrift, verder in *De Levende Natuur*, in de tweede editie van de *Prodromus* en in de Nederlandse flora's, waarin hij de bewerking der *Gramineae* verzorgde. Een samenvatting van zijn vele werk over de Nederlandse grassen vormt als het ware het *Gramineae*-deel der *Flora Neerlandica*, dat in 1951 het licht zag.

Doch niet alleen met de Nederlandse grassen hield JANSEN zich bezig. Zijn talrijke connecties in het buitenland en de buitenlandse reizen, die hij maakte, brachten hem in kennis met andere vertegenwoordigers der familie en ook hieruit resulteerden diverse publicaties, o.a. in de Mededeelingen van het Rijksherbarium en in *Blumea*. De laatste jaren hadden vooral de grassen van het Maleise gebied zijn aandacht. Ook hierover verschenen enige artikelen van zijn hand, in de *Acta Botanica Neerlandica* en in *Reinwardtia*. Zijn *magnum opus*, de bewerking van de *Gramineae* van het gehele Maleise gebied, die in de *Flora Malesiana* zou moeten verschijnen, heeft hij echter niet meer kunnen voltooien. Gelukkig zal deze bewerking, waaraan hij met zijn grote werkkraft al zo vele uren besteedde, door anderen worden voltooid.

Het veelomvattende werk, door JANSEN gedaan voor de Kon. Ned. Botanische Vereniging, was voor deze aanleiding hem in 1945 tot erelid der Vereniging te benoemen. Het volgend jaar, op 10 Januari 1946 — de 167e herdenkingsdag van het overlijden van Linnaeus — werden zijn wetenschappelijke verdiensten op botanisch gebied door de Rijksuniversiteit te Leiden erkend door zijn promotie tot *doctor honoris causa* in de Wis- en Natuurkunde. Reeds eerder, in 1936, werd JANSEN, wegens zijn paedagogische verdiensten benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Een werkzaam leven is afgesloten; een leven toegewijd aan zijn vrouw, zijn kinderen en kleinkinderen, zijn vrienden, zijn leerlingen, zijn veelomvattende werk, zijn liefhebberijen. Hij laat een grote leegte achter. Wij zullen hem node missen op onze bijeenkomsten. Maar zij, die hem gekend hebben zullen een goede herinnering aan hem behouden.